

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

7. december 2005

Besvarelse af spørgsmål 2 (L 48) stillet af Erhvervsudvalget den 6. december 2005.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 5. december fra Dansk Artist Forbund.

Svar:

Eftersom henvendelsen vedrører ændringerne til erstatningsbestemmelsen i ophavsretslovens § 83, har jeg indhentet følgende kommentar fra Kulturministeriet, som jeg kan henholde mig til:

”Henvendelsen fra Dansk Artist Forbund vedrører L 48 om gennemførelse af retshåndhævelsesdirektivet og vedrører to spørgsmål, dels ophævelsen af god tros-erstatningen i ophavsretsloven, dels ændringen af godtgørelsesbestemmelsen i ophavsretslovens.

Med hensyn til ophævelsen af god tros-erstatningen, kan Kulturministeriet henvise til de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 4.3.2., s. 18, hvoraf følger:

”Kulturministeriet har overvejet, om den gældende bestemmelse i § 83, stk. 2, om betaling af en rimelighedserstatning i tilfælde, hvor krænkeren er i *god tro*, skal opretholdes. Bestemmelsen harmonerer ikke med gældende erstatningsretlige principper om, at et erstatningskrav alene kan pålægges over for den, der har handlet uagtsomt eller forsætligt. Endvidere ses den gældende bestemmelse om god tros-erstatning ikke anvendt i trykt retspraksis siden 1985. I de ganske få domme, der er afsagt før da, er det små beløb, som retten har fastsat. Hertil kommer et hensyn til private personer i modsætning til de professionelle aktører. Erstatningsbestemmelsen er ikke kun møntet på erhvervsmæssige eller kommercielle krænkelser af ophavsretten, men omfatter også private personers krænkelser. Disse personer har ikke altid de samme muligheder som en professionel aktør for at gennemskue, om og hvornår der er tale om krænkelser. Endvidere er det også formålet at skabe ensartethed med de øvrige immaterialretslove, hvor bestemmelsen tillige foreslås at udgå. Som følge heraf anser Kulturministeriet det for uhensigtsmæssigt at bibeholde en regel om erstatning i tilfælde, hvor krænkeren er i god tro. På denne baggrund

– og da direktivet på det punkt er fakultativt – foreslås det, at den gældende § 83, stk. 2, ophæves.”

Med hensyn til ændringen af godtgørelsesbestemmelsen, kan Kulturministeriet henvise til de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 4.3.2., s. 18, hvoraf følger:

”Forslagets *stk. 3* giver mulighed for, at der ud over erstatning kan fastsættes en *godtgørelse* for den ikke-økonomiske skade, som rettig-hedshaveren har lidt. Bestemmelsen kendes fra gældende ret i § 83, stk. 3. Direktivet nødvendiggør imidlertid, at den gældende bestemmelse udvides til også at omfatte lyd- og billedproducenter, jf. §§ 66 og 67, radio- og tv-virksomheder, jf. § 69, og fremstillere af kataloger m.v., jf. § 71. Det er en betingelse for godtgørelse, at der foreligger et retsstridigt forhold.

Det foreslås, at godtgørelsen gøres ikke-obligatorisk i lighed med direktivet og i lighed med, hvad der er foreslået i de øvrige immaterial-retlige love. Det betyder en ændring af den gældende § 83, stk. 3, der i princippet er obligatorisk, men det vil samtidig være i overensstem-melse med retspraksis, hvorefter der dels skal foreligge et ansvars-grundlag, dels en skadevirkning.”

Det bemærkes, at det ikke er korrekt, når Dansk Artist Forbund skriver i sin henvendelse, at betaling af godtgørelse er betinget af, at ”det skønnes hensigtsmæssigt”. Denne passus fremgik af høringsudkastet til loven, men er nu udgået i forbindelse med de ændringer af erstatningsbestem-melsen, som Kulturministeriet foretog efter høringsfasen. Det er omtalt i Kulturministeriets høringsnotat i kommentaren til pkt. 2.3, s. 5.”